

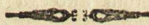
Има тамъ още живы светци нѣкои мъжи които както и азъ видѣхъ лицето на Спасителя, и желяжъ да ги видѣхъ преди да умрѣ.

— Нощта е много студена като за възраста ти, отче, и пътятъ е далечъ и пѣленъ отъ разбойници; остана тука до зора.

— Любезно чедо, че какво ли има въ тѣзи торба което да може да привлече разбойницитѣ? Нощта и тишината сж стѣлбата около които са събиратъ ангелскитѣ полкове, и чрезъ покровителството ѝ ще можъ да видѣхъ на сънъ лицето на Вышній. Е! никои не може да си въобрази каква е радостта на пѣтника въ траяньето на священното му пѣтуваніе; той не познава що е страхъ, той не мисли за опасности, защото Богъ е съ него! Писъкътъ на вѣтъра му принося радостны извѣстія, дѣсоветѣ спятъ подъ крѣпкото крыло на Вседържителя, звѣздытѣ сж азбукето небесно, поручительство на божіята любовь, обѣтованіе на безсмъртіето. Нощта е денъ на благочестивыя пѣтникъ.

И туй като рече светыйтъ старецъ прегърнѣ Апикида, и като си зе торбичката и жезла трѣгнѣ си въ пѣтя съ стѣпки бавны и съ очи наведены къмъ земята, до него тичаше и кученцето като подскачаше весело.

Новопросвѣтанныйтъ останѣ съ очи обрѣнѣты къмъ добродушныя пѣтникъ, чакъ докато сѣнката на дѣса затули образа му. Щомъ са показахъ звѣздытѣ той са съвзе отъ замысляньето си и припомни условіята си съ Олинѣа.

ГЛАВА 5.

Либичето

Неговытъ слѣдствіа.

Като са върнѣ Главкъ у дома си намѣри Недія сѣднѣла въ колоната на градината. Тя го чакаше тамъ защото искаше да го вида, ако са върнаше той скоро; безпокойна, смутена, предосмотрителна тя бѣ са рѣшила да са въсползува отъ първыя удобенъ случай за да употреби либичето което бѣ отнела отъ Юлія, но въ сжщото време ти желаше отдалечаваньето на този случай. Странно смѣсеніе отъ смѣлость и страхъ . . . и кой въ младостта си не го е осѣщаль? Колко пѣти въ нѣжны си възраст, или въ утреннытѣ разходкы или въ вечернытѣ събранія са е случвало да тър-